

În oglinda lacului

Ina M.

Lacul luna oglindește într-o noapte împlinită
De-ale viselor corăbii și puzderii stele-n sită
Se strecoară peste trestii, se preling până la apă
Unde s-a oprit sfioasă căprioara și se-adapă.

Nici un vânt nu îndrăznește liniștea să o cuprindă
Între faldurile sale, să se spargă într-o undă
Răsfirată din sărutul căprioarei dat oglinzii...
Doar o broască somnoroasă rezonază-n firul corzii.

Speriată, căprioara se retrage în smaraldul
Ierbii care-mbracă dealul și se uită ziua-n lacul
Peste care glas de păsări se coboară în cântare
Ca să iasă dintre ape prințul în a lui splendoare.

Ăsta e sfârșitul trist al poveștii de iubire
Dintre-un prinț și-o fată simplă care-au îndrăznit a cere
Stelelor căzute-n apă să-i cunune lângă lac...
De atunci e căprioara printre trestii care tac,
Însetată-și plânge doru-n noapte pentru-al său iubit
Care-n lac își face somnul și de ape e păzit!